LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Jesus sagde: "Du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke. Jeg giver dig nøglerne til Himmeriget og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene."
(Matt 16,18)

Læs om:
Nøglemagt
Himmerigets og kirkens nøgler
Luthersk gudstjeneste
Skriftemålet

Nr. 9 September 2003 Årgang 53

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Bladet udkommer 6-8 gange årligt. Pris: 100 kr.; unge under udd. 50 kr.; udland 150 kr.

Redaktion
Vagn Lyrstrand (ansv)
Leif G. Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Abonnement
Daniel Jensen
Rundhøj Allé
nr 71, 1.0210
8270 Højbjerg.
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri

Internet-adresse
www.vivit.dk

Udgivelse støttet af
Den Lutherske Arvs Fond

Lad os få noget nyt!

Udfordringen løber som en steppebrand gennem mange kirkelige lejre. Lad os få nye former og et nyt indhold. Ny gudstjeneste og en ny slags prædiken. Ikke blot en ny salmebog, men også flere nyere sange. Også en ny musik, som folk kan kende igen, har en biskop efterlyst. Og et amerikansk inspireret projekt under sloganet: "Søger-venlig kirke" har vind i sejlene. Fra Taarbæk tilbydes en ny kristendomstolkning af Gud, skabelse og frelse som noget medmenneskeligt. Og en præstelærer fra Århus bakker op: "Det vigtigste er at leve, som om Gud var til."

Der er brug for fornyelse

Mange krumspring gøres væk fra det gamle og, tror jeg nok, i retning af mere underholdning. Man vil holde på de unge, være kirke for kirkefremmede og være relevant. Og i mange tilfælde må man tage hatten af for hensigten. Fornyelse er der altid brug for - også hos os. Og gammelt er ikke automatisk godt. Men "fornyelse" kræver jo nødvendigvis, at man da er fortrolig med og har solidt fodfæste i det gamle. Ellers risikerer man at få noget helt andet end kristendom.

En amerikansk iagttager siger:

"De 'bibeltro' klarede stort set kampen mod bibelkritikken; men nu ser det ud til, at man naivt har overgivet sig til de nye vinde. Og mange kirker ændrer ikke blot stil, men også budskab for at appellere til dagens samfund. Men kristne må med frimodighed bekende den historisk bibelske tro til en forvirret generation. For at være relevant i denne tid, må kirken forkynde Guds ords sandhed, Guds lovs gyldighed og tilstrækkeligheden i evangeliet om Jesus Kristus."

Det nye er det gamle

Det er orienteringen, som igen og igen har ført til fornyelse. Og den er livsnødvendig - også i dag!

Vagn Lyrstrand

Det nye er det gamle

Følgende 5 artikler knytter sig til årstemaet: "Kirken -De helliges samfund" og refererer til foredrag af pastor Jan Bygstad, Bergen.

Linien fra det gamle til det nye tegnes med årets bibelord fra 1 Joh 1,1-3: "Det, som var fra begyndelsen, det, som vi har hørt, det, som vi har set med vore egne øjne... forkynder vi også for jer, for at I må have fællesskab med os, og vort fællesskab er med Faderen og med hans søn Jesus Kristus."

Nyt liv i de helliges samfund - udspringer af liv med Gud. For som Gud er, vil hans folk være. "I skal være hellige for mig, for jeg, Herren er hellig, og jeg har *skilt jer ud* fra folkene, for at I skal være mine" siger Herren (3 Mos 20,26). Guds nye folk er *skilt ud* som noget særligt i lighed med Gud selv. For "der er ingen som du, ja, ingen Gud uden dig, efter alt, hvad vi har hørt med egne ører. Hvem er som dit folk Israel, det eneste folkeslag på jorden, som Gud kom og *udfriede* og gjorde til sit folk" (2 Sam 7,22ff). *Guds folk er skilt ud ved Guds frelse i det forgangne.* Ny Testamentes ord for "kirke" betegner også "det, der er kaldt ud" nemlig for at have liv med Gud. Og det sker i den nye som i den gamle pagt ved særlige midler: "De blev alle døbt til Moses i skyen og i havet, og alle spiste den samme åndelige mad... Kristus" (1 Kor 10,1-4) Sådan giver Gud nyt liv.

Hvordan bevares det nye liv? I det 3. bud siger Gud: "Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig!" Og jøder har på sabbatten tændt *to lys*: ét for at *holde hellig* og ét for at *komme i hu.*Guds hellige folk bevarer livet med Gud ved at *huske.* Moses siger: "Tag dig i agt og pas godt på, at du ikke glemmer, hvad du selv har oplevet; det må ikke gå dig af minde, så længe du lever" (5 Mos 4,9). Og Johannes skriver: "Hvis det, I har hørt fra begyndelsen, bliver i jer, vil I også blive i Faderen og Sønnen" (1 Joh 2,24). Men "de *glemte* Herren deres Gud og dyrkede Ba'alerne og Astarterne" (Dom 3,7). Værnet er at huske og fortælle videre, som når den yngste ved påskefesten spurgte: "Hvad betyder dette?" og fik svaret: "Med stærk hånd førte Herren os ud af Ægypten" (2 Mos 13,14ff). *Gud kendes ved sine indgreb i historien; og derfor kommer det nye af det gamle!*

Glem det ikke!

"Hvis I bliver i mit ord, skal I lære sandheden at kende" siger Jesus (Joh 8,31). Og det græske ord for sandhed betyder i sin grundstamme "ikke-glemsel!" At blive i sandheden er at blive i det, der er overleveret. "Bliv ved det, du har lært og er blevet overbevist om... Du kender jo dem, du har lært det af... og de hellige skrifter, der kan give dig visdom til frelse..." (2 Tim 3,14-15).

En norsk stemme

Jan Bygstad sammenfatter: "Troskaben består da i at give videre, hvad vi har modtaget fra fædrene. For sandheden ligger ikke foran i det ukendte; men den leder os fra fortiden ind i fremtiden, fra det gamle ind i det nye, så vi kan leve på håbets sikre grund. - Men vi har i dag en kultur, der har lagt vægt på at glemme. Den unge generation i kirken ved ikke, hvad tidligere tiders kristne har troet og lært. Og vi er vidner til en stærk trang efter at genfinde den sande kristendom. Men i stedet for at se tilbage og komme i hu, hvad fædrene har troet og lært, er man drevet af en næsten overtroisk tro på, at alt nyt er godt." (Gengivet efter noter).

Hensigten er nok god; men nogle lamper burde blinke, når man i en ny menighed i København sætter sig for at lave en helt ny gudstjeneste, som stort set forkaster den gudstjeneste, der har båret Guds folk gennem generationer og bjærget troen gennem tørre tider, hvor forkyndelsen var lammet af tidens nye ideer.

Kærlighed til nyt

I Norge har denne tendens fået betegnelsen "neofili", som betyder kærlighed til nyt. Man er blevet "neofilistre", ligesom israelitterne ofte lod sig drage af filistre og andre folk efter nyt, da de var trætte af det gamle. Det skal vi komme i hu. For "derved blev de advarende eksempler for os" (1 Kor 10,6).

Fra ørkenvandringen hører vi: "Undervejs mistede folket tålmodigheden og talte imod Gud og Moses: 'Hvorfor har I ført os op fra Ægypten for at dø i ørkenen, her er jo hverken brød eller vand, og vi er lede ved den elendige føde?" (4 Mos 21,4f).

De havde glemt Herrens frelse; og så blev de trætte af mannaen, tegnet på Guds trofasthed. Men det, der mætter og giver nyt liv, er det gamle, som én skrev i et avisindlæg: "Kirken skal holde op med at lefle for sognebørnene med uvedkommende gøgl og underholdning. Den skal levere den rene vare, en uforfalsket tro og samle vores barnetro op."

"I skal lade det, I har hørt fra begyndelsen blive i jer" (1 Joh 2,24).

Gud giver, hvad han kræver

Årsberetningen i Luthersk Kirke 6-8 spørger i lys af en vigende kirkegang: "Går medlemmer andre steder hen for at høre Guds ord i lov og evangelium?" Et vigtigt spørgsmål. Lov og evangelium er jo selve nøglen både til troen og Skriften. "Jeg overleverede jer nemlig først og fremmest, hvad jeg også selv har modtaget: at Kristus døde for vore synder efter Skrifterne, at han blev begravet, at han opstod på tredje dag efter Skrifterne" (1 Kor 15,3-4).

Bibelens ledetråde

Loven siger, hvad Gud kræver af os; *Evangeliet* siger hvad Gud giver os. Det er Bibelens eget mønster for kristen tro og forkyndelse. "Alt, hvad loven siger, taler den til dem, der er under loven, for at hver mund skal lukkes og hele verden stå strafskyldig for Gud; men det, som loven ikke kunne, det gjorde Gud, da han sendte sin søn og for syndens skyld fældede dødsdom over synden i kødet..." (Rom 8,3).

Paulus kalder kort dette budskab for *Ordet om korset* (1 Kor 1,18). - *Loven* kan vi se som tværbjælken, der skiller os fra Gud og nedkalder Guds vrede og dom over ham, der bærer vore synder.
- *Evangeliet* er den lodrette bjælke, der baner vej igennem skylden og vreden, så Kristus råber: "Det er fuldbragt!" og tæppet i templet flænges ovenfra og ned.

Loven og evangeliet er Bibelens ledetråde, som fører til liv med Den hellige. "For hans vrede varer et øjeblik, hans nåde hele livet" (Sal 30,6).

Troens nøgle

I Nye Testamente er *Romerbrevet* og *Galaterbrevet* viet til at lære os at forstå Bibelen i lys af lov og evangelium. - Rom 3,23-24: "Alle har syndet og mistet herligheden fra Gud, og ufortjent gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus." Gal 3,24: "Loven er vores opdrager, indtil Kristus kom, for at vi kunne blive gjort retfærdige af tro."

Lov og *evangelium* er også nøglen til forkyndelsen. Alene en klar skelnen mellem hvad Gud kræver af os og giver os kan skabe tro og sætte et menneske fri.

Herren selv udtrykker det sådan: "Menneskesønnen er ikke kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange" (Matt 20,28).

Ved *loven* kan vi planlægge og arrangere. Men alene *evangeliet* giver liv. Her er nøglen til alt kristenliv. Og mistes den, vil vi ikke forstå Guds ord i Skriften, og gudslivet vil dø. - *Vi behøver både lov og evangelium!*

Formen må spejle indholdet

Den første kristne menighed i Korinth var meget optaget af, at prædikenens og gudstjenestens former var tiltalende, "søgervenlige" og relevante. Men apostelen minder dem om det gamle: "Jeg havde besluttet, at jeg hos jer ikke ville vide af andet end Jesus Kristus, og det som korsfæstet..., min tale og min prædiken blev ikke fremført med overtalende visdomsord..., for at jeres tro ikke skulle afhænge af menneskers visdom, men af Guds kraft" (1 Kor 2,1-5).

Budskabet er afgørende

Det er vigtigt at *nå ud* til nye og samtidig at *nå ind* med "det gamle". Og apostelen Paulus tilskynder til, at vi ikke slår vores lid til noget andet end *Ordet om korset.* "For vel er ordet om korset en dårskab for dem, der fortabes, men for os, der frelses, er det Guds kraft" (1 Kor 1,18).

"Tilpas jer ikke denne verden!" formaner han (Rom 12,2); selvfølgelig fordi det altid vil være nærliggende. Kun få ønsker at skille sig ud som utidssvarende særlinge. Og hvorfor skulle vi ikke kunne have nogle lettere og "søgervenlige" former, som på en anden måde appellerer til sanserne?

Et gammelt eksempel

"Da folket så, at Moses stadig ikke kom ned fra bjerget, samledes de om Aron og sagde til ham: 'Lav os en gud, som kan gå foran os, for vi ved ikke, hvad der er blevet af denne Moses, som førte os op fra Ægypten... Så tog folket de guldringe af, de havde..., og han støbte dem til et billede af en tyrekalv. Da sagde de: 'Her er din Gud, som førte dig op fra Ægypten!' Og da Aron så det, byggede han et alter og lod udråbe: 'I morgen er der fest for Herren.' Næste morgen ofrede de brændofre og bragte måltidsofre, og folket satte sig ned og spise og drak; og de rejste sig for at danse." (Læs 2 Mos 32).

Formen bedrog

En tankevækkende historie om, hvor skævt det kan gå i de helliges samfund, hvor man vil ændre formerne til noget mere sanseligt. De søgte ikke en ny gud, men en lettere begribelig form! Men formen drog dem til den hedenske gudsdyrkelse i Herrens navn. Og de blev ramt af Guds dom. "Derved blev de advarende eksempler for os" skriver Paulus til korinterne, der søgte noget nyt og sanseligt. (Læs 1 Kor 10,1-13).

Formen må sætte Ordet om korset i centrum og give et sandt billede både af Gud og os, så den, der kommer til gudstjeneste kan erkende: "Gud er virkelig hos jer!" (1 Kor 1,25).

Reformation og situation

Den lutherske Bekendelse siger: "Ved ord og sakramenter som midler gives Helligånden, der virker troen i dem, som hører evangeliet: At Gud ikke for vore fortjenesters skyld, men for Kristi skyld retfærdiggør dem, der tror, at de tages til nåde for Kristi skyld. - De fordømmer gendøbere og andre, der mener, at Helligånden kommer til mennesker ved deres egne forberedelser... (Art 5).

Historien og Reformationen

Når vi kigger tilbage i Guds folks historie, er det tydeligt, at de ydre former langt fra er ligegyldige, men afgørende for at blive bevaret som Guds folk. - "Er de helliges samfund ikke samlet om det hellige og med former, som understreger det hellige, da bliver det synd" (Bygstad).

Fra reformationstiden udtaler *Den augsburgske Bekendelse, Art. 7&15:* "Det er ikke nødvendigt, at der overalt er ensartede menneskelige traditioner." *Men* "de skikke bør bevares..., som tjener god ro og orden i kirken; men menneskelige traditioner, der er indstiftet for at behage Gud og fortjene nåden... strider mod evangeliet."

Her kan være noget at tænke over, hvis man slår sin lid til nye former og metoder for at gøre evangeliet relevant og "nå ud". - *"Vores samværsformer skal altid spejle det centrale i troens liv, og aldrig hvad folk vil have eller ønsker sig"* (Bygstad).

Dagen og situationen

Mange er i dag blevet fremmed for kristen tro og gudstjeneste. Og vi spørger: Hvordan når vi ud? Et amerikansk Willow-Creek-samfund har vakt stor interesse med nye og "sø-gervenlige" former. Er det vejen frem: Gammelt indhold i ny former?

Vi tilslutter os situations-vurderingen fra LM's Højskole i Hillerød: "Den store fristelse er dobbeltsporet: Man bekender og fastholder de gamle sandheder med munden... Samtidig accepteres arbejdsformer, som underminerer det, man bekender..."

"Vi må stadig arbejde med at udtrykke os, så mennesker kan forstå, hvad vi siger. Men under dette arbejde er det vigtigt, at vi ikke anvender en form, som ændrer eller afsvækker budskabet... Form og indhold er uløseligt forbundet" (Båndet 3/2003).

I Guds folk står vi på "de gamles" skuldre og må derfor komme fædrene i hu. For det nye er det gamle!

Den lille Katekismus siger:

"Jeg kan ikke af egen evne og kraft komme til Jesus Kristus, min Herre eller tro på ham, men Helligånden har kaldet mig ved evangeliet... Således kalder, samler, oplyser han hele den kristne menighed på jorden og bevarer den hos Jesus i den rette ene tro."

Herre, forny os i dit samfund - og i at nå ud med det gamle på ny!

Vagn Lyrstrand

Altertavle fra Reformationstiden på 1500 tallet i Torslunde kirke på Sjælland

Luthersk Gudstjeneste

Kirkens form og indretning med krucifixet i midten sætter Jesus Kristus som korsfæstet i centrum.

Prædikenen viser til den korsfæstede. "For ordet om korset er for os, som frelses, en Guds kraft" til tro (1 Kor 1,18).

Dåben indlemmer i de helliges samfund med den korsfæstede. "Eller ved I ikke, at alle vi, som er blevet døbt til Kristus, er døbt til hans død" (Rom 6,3).

Nadveren styrker de helliges samfund med den Hellige. For "velsignelsens bæger, som vi velsigner, er det ikke fællesskab med Kristi blod? Brødet, som vi bryder, er det ikke fællesskab med Kristi legeme?" (1 Kor 10,16-17).

Nøglemagt

Dåben, Ordet og Nadveren er *nøgler*. Som nøgler kan låse inde, låser *loven* i Guds Ord os inde til fortabelse. Men frygt ikke! Nøgler kan også åbne og sætte i frihed. Og det gør *evangeliet* i Dåben, Ordet og Nadveren. For de giver syndernes forladelse og åbner dermed døren på vid gab til Himlen. *VL*

Augsburgske Bekendelse Artikel 28 - i uddrag

Nøglemagten er ifølge evangeliet en magt eller et mandat fra Gud til at prædike evangeliet, irettesætte eller forlade synder og til at forvalte sakramenterne. For Kristus udsendte apostlene med denne befaling: "Ligesom Faderen udsendte mig, således udsender jeg også jer. Modtag Helligånden. Den, I forlader synderne, er de forladt. Og dem, hvem I nægter forladelse, de er nægtet forladelse" (Joh 20,21-23). Og: "Gå ud og forkynd evangeliet for alle skabninger" (Mark 16,15).

Denne magt udføres alene ved at lære eller prædike evangeliet og forvalte sakramenterne enten for mange eller få, sådan som man nu er sat til det. For det drejer sig om... evige ting: evig retfærdighed, Helligånden og det evige liv. Og dette kan vi ikke opnå uden gennem tjenesten med ordet og sakramenterne. Som Paulus siger: ”Evangeliet er Guds kraft til frelse for enhver, der tror” (Rom 1,16).

Hvor er kirkens nøgler?

Det var den første påskedag:"Om aftenen... kom Jesus og stod midt iblandt dem og sagde til dem: "Fred være med jer!" Da han havde sagt det, viste han dem sine hænder og sin side. Disciplene blev glade, da de så Herren. Jesus sagde igen til dem. "Fred være med jer! Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer." Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: "Modtag Helligånden! ***Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt.****" - Johs 20,19-23*

Himmerigets nøgler

Jesus taler til sine apostle, som han udsender, ligesom Faderen har udsendt ham. De skal tale på hans vegne, og de, der hører hans apostle, hører ham. Dernæst overgiver han dem myndigheden til at forlade synder og binde synd, den såkaldte *nøglemagt*.

Jesus har allerede tidligere talt om denne magt til Peter: "Jeg vil give dig *Himmerigets nøgler*, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, skal være løst i himlene" (Matt 16,19).

Baggrunden er Jesu død og opstandelse: at han er død under Guds vrede i deres - og vores - sted, og at Gud ved Jesu opstandelse har tilgivet alle verdens synder. Og straks efter ordet om nøglerne til Peter, "begyndte Jesus at lade sine disciple vide, at han skulle... slås ihjel og opstå på den tredje dag" (Matt 16,21).

Nøglerne åbner for fred med Gud

Jesus tilønsker dem den fred med sin himmelske Fader, som han har vundet os, nemlig syndernes forladelse og retfærdiggørelsen for hans skyld. *Ved sin død og opstandelse har Jesus vundet fred med Gud for alle mennesker. Og den fred må nu deles ud.* Derfor har Herren indstiftet et embede til at løse mennesker fra synden.

Og kirken kalder tjenere til at gøre det samme i overensstemmelse med apostlenes lære, ikke i egen kraft og efter eget hoved, men med den myndighed Jesus har givet sin kirke.

Nøglerne lukker for fred med Gud

Apostlene får også besked på at tilbageholde syndsforladelsen. Det kan også være nødvendigt i dag; ikke for at straffe mennesker, eller fordi der er nogen, præsten ikke kan lide. Men det må ske, hvis mennesker ikke vil have syndernes forladelse, men blot en undskyldning for at blive i synden.

Syndernes forladelse er ikke betinget. Men kun den, der har hørt Guds lov og kender hans vrede over synden, kan modtage syndsforladelsen helt ubetinget. Kun den, der kender Guds vrede og sin skyld, kan i tro modtage den syndsforladelse, som Jesus har vundet netop ved at tage vores skyld og bære Guds vrede.

Der er ingen anden syndsforladelse. Men hvor synden ikke tages alvorligt, kan syndsforladelsen ikke tilsiges. Den er vundet og gælder ethvert menneske, men for at mennesker kan tro den, kan det være nødvendigt at holde den tilbage, indtil den kan modtages - netop som tilgivelse.

Nøglerne magter al synd

Det kommer ikke an på syndens størrelse, men om man har hørt, hvorfor man har brug for syndsforladelsen.

Når et menneske søger syndsforladelsen, må vi spørge 'hvorfor?' Er man anfægtet af Guds lov og sine synder, da er ingen synd så stor, at den ikke er dækket af Guds tilgivelse. Vil man have lov at synde og ikke tage synden alvorligt, er det umuligt at tage imod tilgivelse, og så må præsten tilbageholde syndsforladelsen.

Her er det vigtigt, at vi ikke lader det komme an på angerens størrelse eller inderlighed. At frygte Guds vrede og straf er nok. *Bindenøglens*, eller lovens, sigte er, at "hver mund skal lukkes og... stå strafskyldig over for Gud (Rom 3,19). Det handler ikke om at fremtvinge en specielt stor anger, som skal betale syndsforladelsen.

Vil vi have syndsforladelsen for vor angers skyld, da er vi på vej til at miste nåden og kan ikke tro den. Men har vi syndernes forladelse, er der også grund til at kæmpe mod synden. Da er vi jo Guds elskede børn, Jesus er vor bror, og Helligånden vil hjælpe os i kampen mod synden - også når det går galt i morgen igen, og vi atter har brug for syndernes forladelse.

Nøglerne virker i nådemidlerne

Syndsforladelsen har vi fået i *dåben*. Vi får den, når vi hører *evangeliets prædiken*. Den tilsiges personligt i *skriftemålet* og gives os med et kongeligt segl i *nadveren*. Disse midler er netop midler for Guds tilgivelse. Og det er heri, nøglemagten virker - både til at løse fra synden og til at binde synden, hvis det er nødvendigt.

Det personlige skriftemål er en god mulighed til at få tilsagt forladelse for en synd, der nager. Når præsten tilsiger syndsforladelse, skal vi stole på, at synderne er tilgivet. Han har myndighed fra Gud til at gøre det på sit embeds vegne efter Kristi befaling og på baggrund af, at Jesus har vundet tilgivelsen for alle synder.

Så skal vi ikke lede efter en stor tro hos os selv, men stole på det ord, Jesus har givet præsten at udtale: "Dine synder er tilgivet!" Og netop at høre disse ord og stole på, at præstens tilgivelse også er Guds, det er den tro, der griber evangeliet. For evangeliet er ordet om syndernes forladelse i Jesu navn!

Magnus Sørensen

Her er Himmerigets nøgler!

Simon Peter svarede: "Du er Kristus, den levende Guds søn." Og Jesus sagde til ham: "Du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og Helvedes porte skal ikke få magt over den. Jeg vil give dig nøglerne til Himmeriget!" - Uddrag af prædiken over Mattæusevangeliet 16,13-20. - Se www.vivit.dk.

Forestil dig situationen!
Mon ikke Peter er blevet både stolt og glad? Man kan blive ustyrlig glad, når man griber lidt af dette store. Og man vil gerne tale til alle om, hvor godt det er at kende Jesus og tjene ham.

Men - *da forbød han strengt sine disciple at sige til nogen, at han var Kristus* (v20). - Var det da ikke sandt? Jo! Men ikke alt sandt kan stå alene. Og disciplene manglede noget, der er lige så vigtigt for tro og kirke, som hjertet er det for legemet.

Prisen mangler de! Den pris, som Jesus må betale for at være Kristus, vores frelser: Nemlig at han skulle slås ihjel og dømmes som en soning for vore synder og opstå fra de døde, os til evig retfærdighed.

Prisen: de helliges samfunds nøgler
Der må tales tydeligt om prisen som i salmen: "O, lad kors og død og smerte, tale, råbe i mit hjerte, hvad min frelse kostet har!" (DS 169,4).

Kun derved kan vi forvisses om, at synden er sonet, Gud forsonet, Helvede lukket og Himlen åben. Det er den nøgle, der igen og igen må sættes ind i vore hjerters døre, så vi overfor al anklage og frygt kan sige: „Det er fuldbragt! Der er betalt! For Jesus har betalt, så jeg intet skylder, intet!“

Hvor dette ikke er centrum, bliver alt andet falsk og ukristeligt, som da Peter vil holde Jesus fra korset: *Men Jesus vendte sig om og sagde til Peter: Vig bag mig, Satan! ... For du vil ikke, hvad Gud vil, men hvad mennesker vil* (v23). - Peter mener vel, at det vigtigste er, hvad Jesus her og nu kan gøre for os og vi for ham. Sådan synger man også i mange nye sange; og i folkekirken skal man ikke mere synge: *Se, til din søns den blodig bitre kvide, hvad han for vore synder ville lide, at han sig selv som offer, os til både, hengav i nåde!* (DS 439).

Korset: de helliges samfunds hjerte
Her får vi, hvad vi mangler: nåde, tilgivelse og fred med Gud. Ligger synderne på Kristus, og har Gud straffet ham i dit sted, så er du fri af Guds vrede og salig! Og derfor bliver vi ved at bede: *Ak, bliv dog med din nåde hos os vor Herre Krist!* (DS 563).

Gud give os sin nåde, så vi med apostelen overfor al anderledes kristendom vil sige: „Jeg vil ikke vide af noget andet end Jesus Kristus og det som korsfæstet!“ (1 Kor 2,3). For her står Jesu løfte: *På den klippe, vil jeg bygge min kirke og Helvedes porte skal ikke få magt over den!* (v18).

Vagn Lyrstrand

Skriftemålet er ikke afskaffet i vores kirker

Folk bliver omhyggeligt påmindet om troen på den tilsagte syndsforladelse og om at værdsætte den højt. Den er nemlig Guds stemme og udtales på hans befaling.

- Denne fuldmagt med nøglen til syndernes forladelse holder vi i ære. Og vi fremhæver hvilken trøst, den bringer ængstede samvittigheder.

- Vi pointerer, at Gud fordrer tro, så vi tror på den tilsagte syndsforladelse, som var det en røst, der lød til os fra selve Himlen. En sådan tro modtager virkelig syndernes forladelse.

Men om selve syndsbekendelsen lærer vi, at opregning af alle ens fejltrin ikke er nødvendig

Samvittigheden skal ikke bebyrdes med en så præcis optælling af alle fejl. Det er jo umuligt at huske alle fejltrin. "Menneskets hjerte er svigefuldt og uudforskeligt" (Jer 17). Så hvis vi kun fik tilgivelse for de synder, vi kunne huske, ville samvittigheden aldrig få ro.

- Bekend altså dine synder for Gud, den sande dommer, under bøn. Fortæl dine fejltrin, som samvittigheden minder dig...

- Vi beholder altså skriftemålet hos os, først og fremmest på grund af syndstilgivelsens værdi, men også på grund af samtalens andre fordele.

Efter oversættelse af Finn B. Andersen

Noter & Nyt

Tror ikke på Gud

Sognepræst Grosbøll i Tårbæk udtalte i foråret til Weekendavisen, at han ikke tror på, at der findes en Gud, som er skaber og opretholder, og at han ikke tror, at Jesus er opstået fra de døde.

Det var i og for sig ikke noget nyt i forhold til, hvad han og mange andre præster har skrevet og sagt. Det nye var, at det blev hørt og forstået.

Han blev støttet af en række præstekolleger, som gav udtryk for, at de heller ikke tror på det, som han ikke tror på.

Pastor Grosbøl blev i første omgang fritaget for præstetjeneste, indtil han overfor sin kvindelige biskop havde gjort rede for, hvad han mente. Han undskyldte sin provokerende form, men ændrede ikke på indholdet af, hvad han havde sagt. Derefter fik han lov til at fortsætte som sognepræst.

Biskoppen begrundede afgørelsen med, at præster med Tårbækpræstens trosforståelse (Bultmann-teologi) har en hævdvunden ret på at være præster, fordi de har været præster i folkekirken i årtier.

LGJ

Af ingenting

Jens Nex, Tange, skriver i den forbindelse i et læserbrev i Weekendavisen 22.08.2003:

I sagen "Grosbøll" kan det efter min mening ikke siges bedre, end Søren Kierkegaard sagde det i 1855:

"Kære dansker. Ved at lade være med at gå i kirke bærer du på en stor skyld mindre. Nemlig. Du deltager ikke i at holde Gud for nar." - "Det siges, at man ikke kan leve af ingenting og just gør præsterne dette kunststykke: Gud er slet ikke til, og dog lever de heraf." - "Der findes kun én nødvendig grund til at melde sig ud af Folkekirken, og det er: At du er kristen."

Menighederne

København, Martinskirken
Barnedåb

Ellen Marie Emme blev Trinitatis-søndag den 15. juni døbt til at tilhøre den korsfæstede og igen opstandne Jesus Kristus. Ellen Marie er født den 12. april som datter af Sanne og Niels Peter Emme. Fadder var Inge og Bent Nielsen samt Lis og Vagn Lyrstrand.

Der blev prædiket over dagens ord af Jesus i Joh 3: "Den, der ikke bliver født vand og Ånd, kan ikke komme ind i Guds rige."

Tillykke og Guds velsignelse!

Dødsfald

Jan Egon Strand blev 2. aug. kaldt hjem til Herren, 83 år gammel. Efter ægteskab med Karen Johanne efterlader han sig børnene Jan, Sonja og Lilian og en stor flok børnebørn, der mødte talrigt op ved begravelsen 8. aug. i Martinskirken og på Gladsaxe kirkegård. Gennem sin hustru kom Strand med i troens og kirkens liv og var til det sidste en glad kirkegænger. I kirken blev der talt udfra emnet: "Jesus er verdens Frelser." - Vi mindes *Jan* Egon Strand med tak til Gud.

Vagn Lyrstrand

Århus, Gratiakirken
Konfirmation

4. søndag e. påske, 18. maj 2003 fejrede Gratia menighed i Århus konfirmation for Maja Nex og Silke Henriksen. Søndagen forinden var der overhøring, hvor de sammen med præsten gennemgik hovedsagen i den kristne børnelærdom overfor menigheden.

Maja Nex, født 1. maj 1989, genfødt i den hellige dåb og indlemmet i den kristne kirke 28. maj 1989 i Gratiakirken i Århus. Forældre: Inger og Jens Nex. Søskende: Filip og Emil. Bibelord: *I evig troskab viser jeg dig barmhjertighed, siger Herren, der løskøber dig. (Esajas 54,8b).*

Silke Henriksen, født 6. juli 1989, genfødt i den hellige dåb og indlemmet i den kristne kirke 23. juli 1989 i Gratiakirken i Århus. Forældre: Lea og Anders Henriksen. Søskende: Mille og Line. Bibelord: *Herren er min hyrde, jeg lider ingen nød. Han giver mig kraft på ny. (Salme 23,1 og 3a).*

Til lykke og Guds rige velsignelse!

Medlemsoptagelse

Kr. Himm. 29. maj blev *Kim Ålbæk* optaget som medlem i Gratia menighed.

Kim Ålbæk, født 31. okt. 1983, døbt som spæd, vokset op i Esbjerg. Som ung kom han til tro gennem kristne i Indre Mission. Bor i Århus og er netop begyndt på studenterkursus. - Bibelord: *Lovet være Gud, som i sin store barmhjertighed har genfødt dig til et levende håb ved Jesu Kristi opstandelse fra de døde! (1 Pet 1,3).*

Trinitatis søndag 15. juni kunne menigheden igen byde nye medlemmer velkommen. .

Karina Teglgård, født 15. juni og døbt 19. august 1979, vokset op i Lillerød i et kristent hjem. Karina er stud. mag. i historie. Bibelord: *Han, som ikke sparede sin egen søn, men gav ham hen for os alle, vil han ikke med ham skænke os alt? (Rom 8,32).*

Marlene Holst Wagner født 24. nov. 1963, døbt 21. juni 1964, vokset op hos kristne forældre i Thisted. Marlene er pædagog og bor i Virring ved Skanderborg. Hun har en søn, Daniel (17) og er gift med Thomas Wagner. - Bibelord: *Men i alt dette mere end sejrer vi ved ham, som har elsket os (Rom 8,37).*

Marlene, Karina og Kim ønskes hjertelig velkommen og Guds rige velsignelse.

Haderslev menighed

Dødsfald

Wilhelmine Botilde *Louise* Knudsen sov søndag morgen den 25. maj ind i troen på sin Gud og Frelser 77 år gammel. Hendes kære mand Hans Jørgen døde i 1993, og hun efterlader sig børnene Frank og Ann-Britt samt svigersøn, to børnenebørn og 4 oldebørn. - Hun kom med i menigheden i Haderslev gennem sin søster Else Jensen. Det blev til 8 gode år for menigheden og for mig som hendes præst.

Bisættelsen fandt sted på Sdr. Kapel i Kolding, hvor der blev talt over Jesu ord: *Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud, og tro på mig! I min faders hus er der mange boliger (Joh 14).* Hun er jordfæstet på Sdr. Kirkegård i Kolding i det salige håb, at Kristus på den yderste dag vil opvække hendes støv og skænke hende evigt liv.

Leif G. Jensen

Ung weekend 10.-12. oktober

Efterårslejr for alle konfirmerede unge. Værter er Martinskirkens unge i København. Lejren holdes på den ene eller anden side af Øresund. Reserver dagene. Stud.theol. Magnus Sørensen og pastor Vagn Lyrstrand vil medvirke. Program udkommer snarest.

Brev til redaktøren

Det glædede mig meget at læse dit positive syn på mit læserbrev i Kr. Dagblad d. 4.6.03. Tak for de to blade du sendte mig, det er bibelsk godt underbygget læsestof. Vi planlægger, at vi en søndag vil deltage i gudstjenesten på Martinsvej. *M.H.*

Tip & tilbud

Følg avisdebatten og indsend adresser for gratis gaveabonnement på LK!

Reserveret postvæsnet

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

Søndag 31. aug. kl. 10 m. nadver
Søndag 7. sep. kl. 10 m. læseprdk.
Søndag 14. sep. kl. 10 Høst m. nadv.
Ydre Mission og Kirkefrokost
Søndag 21. sep. 16.30
Søndag 28. sep. kl. 10 "gæstedag"
Søndag 5. okt. 10 m. nadver
Søndag 12. okt. kl. 10 m. læseprdk.
Søndag 19. okt. kl. 16.30 m. nadver
Søndag 26. okt. kl. 10 "gæstedag"
Alle Helgen 2. nov. kl. 10 m. nadver

Langeland, Lohals kirke

Søndag 31. aug. kl. 16
Søndag 7. sep. kl. 16 Høst
Søndag 14. sep.´ingen
Søndag 21. sep. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 28. sep. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
Søndag 5. okt. 16
Søndag 12. okt. ingen gdst.
Søndag 19. okt. kl. 10.30 m. nadver
Søndag 26. okt. kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej

Søndag 31. aug. kl. 14
Søndag 7. sep. kl. 10 m. nadver
Søndag 14. sep. kl. 14 Høstfest
Søndag 21. sep. kl. 10 m. nadver
Søndag 28. sep. kl. 14
Søndag 5. okt. kl. 10 m. nadver
Søndag 12. okt. kl. 14
Søndag 19. okt. ingen
Søndag 26. okt. kl. 14
Alle Helgen 2. nov. kl. 10 m. nadver

Århus, Gratiakirken, Bissensg. 14

Søndag 31. aug. kl. 19 m. nadver
Søndag 7. sep. kl. 16 m. nadver
Søndag 14. sep. kl. 10 (9.20 nadver)
Søndag 21. sep. kl. 16 Høstfest
Søndag 28. sep. kl. 10 m. nadver
Søndag 5. okt. kl. 16 m. nadver
Søndag 12. okt. kl. 10 (9.20 nadver)
Søndag 19. okt. kl. 16 m. læseprdk.
Søndag 26. okt. kl. 10 m. nadver
Alle Helgen 2. nov. kl. 16 m. nadver

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447